בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 18931-11-18 פלונית נ' פלוני
תלה"מ 18845-11-18

בפני **כבוד השופטת אפרת שהם דליות**

תובעת **פלונית**
ע"י ב"כ עוה"ד חגית שלי

נגד

נתבע **פלוני**
ע"י ב"כ עוה"ד דן מלכיאלי ואח'

<u>פסק דין</u>

דברים כה יפים וחשובים של כבודה לנושא ההגדרה ההורית. בתא משפחתי זה נקבעו זמני שהות של הילדים עם האב (זמני שהות מצומצמים). גם לאחר שנקבע שהאם תהיה ההורה המשמורן עבור הטבות מהביטוח הלאומי, האם מתעקשת לקבל הגדרה של הורה משמורן. כבודה מסבירה יפה שזאת חשיבה מיושנת, שגויה, שמעצימה את מאבקי ההורים כמו בתא משפחתי זה, ושכיום ההגדרה היא "אחריות הורית משותפת". **יפה מאוד, רק בפעם הבאה מראש. בהתחלה. לא לאפשר לעורכי דין מיושנים להעצים ללא סיבה ומהות את מאבקי ההורים!**

לנושא המזונות יש כמובן חיוב עד גיל 6 וחיוב נמוך יותר לאחר גיל 6. הבעיה היא ש "המחציות" חושבו לפי יחס שכר ההורים לפני תשלום המזונות וזה שגוי כלכלית. מתי יהיה כבר עו"ד שיסביר זאת לשופטים?

על המדוכה מונחות להכרעה שתי תובענות בעניינם של קטינים:

תלה"מ 18845-11-18: תביעה למזונות ומדור,

תלה"מ 18931-11-18: תובענה למשמורת וזמני שהות.

<u>רקע כללי והשתלשלות ההליכים</u>

1. התובעת והנתבע (להלן: "**הצדדים**" וכן "**האם**" ו- "**האב**" בהתאמה) הנם בני זוג לשעבר אשר נישאו כדמו"י בשנת 2015 והתגרשו בבית הדין הרבני בשנת 2022.

לצדדים שני ילדים - י.מ יליד *** כבן 6.5 שנים ור.ז. יליד *** כבן חמש שנים ילד אחד מעל קו הצדק, ילד שני מתחת לקו הצדק. במועד זה (להלן: "**הקטינים**").

2. עובר לפרידתם הצדדים התגוררו יחד בדירה שכורה ב***. ביום 17.8.18 כשנתיים לפני שהתגרשו... בנסיבות השנויות במחלוקת, האם עברה יחד עם הקטינים לבית הוריה ב*** (במרחק כ- 45 ק"מ) שם הם מתגוררים עד מועד זה.

3. ביום 31.3.19 האב עתר בתביעה להשבת הקטינים ל*** תוך שנטען כי האם העתיקה את מקום מגורי הקטינים ל*** באופן חד צדדי ללא ידיעתו וללא הסכמתו (תלה"מ 71199-03-19).
האם טענה, כי האב היה מודע היטב למעברה ל*** לאחר שהודיע לה על רצונו להתגרש ודרש ממנה לעזוב את הדירה. לעזוב את הדירה לא אומר להעביר את הילדים למרחק של 45 ק"מ!!

4. דיון לשמיעת הראיות התקיים במאוחד בתיקים שבכותרת ובעתירת האב להשבת הקטינים.
נשמעו עדויות הצדדים וכן עדות עו"ס לסדרי דין הגב' ****.

5. ביום 20.7.22 וטרם הגשת סיכומים, הצדדים חתמו על הסכם גירושין במסגרת הליך בבית הדין הרבני שאושר וקיבל תוקף של פסק דין (להלן: "**הסכם הגירושין**").
בהסכם הגירושין נקבע, בין השאר, כי תביעתו של האב בעניין השבת הקטינים ל ***תידחה ללא צו להוצאות והצדדים יפנו בבקשה משותפת לבית המשפט למתן פס"ד המעגן הסכמה זו. ביום 22.7.22 ניתן פסק דין בהתאם והתיק נסגר.

6. עוד נקבע בהסכם הגירושין כי זמני השהות הקיימים בין האב והקטינים כפי שעוגנו בהחלטות זמניות של בית המשפט יקבלו תוקף של פסק דין סופי על ידי בית המשפט, ענייני החזקת הילדים ומזונותיהם יוכרעו על ידי בית המשפט "ככל שימצא לנכון".

7. ואמנם אף שנראה על פניו כי הסכם הגירושין הביא לכלל סיום המחלוקת בתיק "המשמורת" עמדה האם על בקשתה למתן הכרעה פוזיטיבית בשאלת משמורת הקטינים, יאללה מלחמה על כלום ושום דבר...על השופטת היה למנוע זאת כבר על ההתחלה ולא להגיע לפסק דין בנושא! כמו כן האב העלה מספר השגות מינוריות בקשר עם זמני השהות ומתן הכרעה בהם.

8. לפיכך ביום 31.10.22 הוגשו סיכומי האם ביחס לשני התיקים, ביום 23.11.22 הוגשו סיכומי האב. כמו כן ולבקשת האם והגם שנקבע בהחלטה מיום 8.11.21 כי לא יוגשו סיכומי תשובה

בתיקים שבכותרת, ניתנה לה לפנים משורת הדין ובהסכמת האב רשות לעשות כן. סיכומי תשובה הוגשו ביום 20.2.23.
הגיע אפוא העת להכריע בתובענות.

** התייחסות לפרוטוקולים תהא כפי שהוזנו בתביעה למזונות.

<u>משמורת וזמני שהות – 18931-11-18</u>

9. האם עתרה לקביעת משמורתם הבלעדית של הקטינים בידיה, האב מנגד ביקש לקבוע אחריות הורית משותפת וקיום זמני שהות על בסיס מפתח שוויניו בד בבד עם השבת הקטינים לעיר ***.

10. תקצר היריעה מלהלכיל התנהלות הצדדים לאורכו של ההליך. יצוין אך בתמצית, כי כל מחלוקת ולו הקטנה שימשה בסיס להתנגחות והתנצחות של צד אחד באחר, בית המשפט נדרש למתן הכרעה בבקשות ביניים רבות, הוגשו ארבעה תסקירים על ידי העו"ס, התקיימו לא פחות מ- 6 דיונים (מהם שני דיוני הוכחות), התבקשו פעם אחר פעם ארכות גם וביחס להגשת סיכומים על רקע טענת הצדדים לניהול מו"מ וטענות נוספות, נעשה נסיון מאומץ לסייע בידי הצדדים להסיר מחלוקות מינוריות תוך גיבוש הסכמה כוללת אך לשווא. **אם כבודה היתה קובעת כבר בהתחלה שאין דיון על המונח משמורת כפי שהנחה כבוד השופט שוחט, הכל היה נמנע מראש!!**

11. למעשה, הצדדים אינם חלוקים ביחס לחלוקת זמני השהות של האב עם הקטינים כאשר אלה מתקיימים בהתאם להחלטה מיום 9.4.19 בימי ג' בשבוע בין השעות 18:00 - 20:00, כל סופ"ש שני מיום שישי מהמסגרת החינוכית ועד מוצ"ש. **זמני שהות מאוד מצומצמים.** כאמור מחלוקות זניחות ואף תאורטיות שימשו כנימוק בלתי ענייני להוסיף ולהנציח את הסכסוך שבין הצדדים. **וגם לכבודה חלק בכך, וחבל.**

12. האב טען למספר השגות ובכלל זאת ביחס לשעת התחלת זמני שהות בחגים, לאופן חלוקת זמני שהות בחופשת הקיץ, השתתפות של הקטינים באירועים משפחתיים.
ב"כ האם בתשובתה התנגדה לשינויים המבוקשים וטענה כי יש לפעול אך על פי הסכם הגירושין המפנה את הצדדים להחלטות זמניות שניתנו זה מכבר והם בלבד.

כמו כן האם טענה כי על בית המשפט להכריע בשאלת החזקת הקטינים תוך קביעה כי משמורת הקטינים תהא אצל האם.

13. בהחלטה מיום 7.11.22 נקבע כי בהתאם לחוק "הכשרות המשפטית והאפוטרופסות" אחריות ההורים הנה משותפת ממילא וכבר נקבע בהחלטה מיום 9.10.22 (בתביעת המזונות) בהסכמת הצדדים כי לצורך קבלת קצבת הילדים ומענק הלימודים מהמוסד לביטוח לאומי, תחשב האם כהורה המחזיק בקטינים. בנסיבות אלה נקבע כי לא ברורה הטענה שיש להכריע בסוגית החזקת הקטינים. **יפה!** כמו כן ובהחלטות נוספות הצדדים התבקשו לבוא בדין ודברים על מנת להסיר המחלוקות המינוריות שנותרו ביחס לזמני השהות.

14. ואולם, הצדדים נותרו בעמדותיהם, האם שבה ועמדה על בקשתה למתן פסק דין בסוגיית החזקת הקטינים, האב ביקש הכרעה בסוגיות שהעלה . לפיכך נקבע כי יוגשו סיכומים ובית המשפט יידרש למתן פסק דין. **כה מיותר. כבודה מאפשרת להורים לריב על נושא כה מיותר, במקום לקבוע כבר מההתחלה הגדרה של אחריות הורית משותפת.**

<u>דיון והכרעה</u>

15. יובהר כבר עתה כי בנסיבות המפורטות לעיל, ובהמשך להחלטות שניתנו כאמור, לא מצאתי כל נימוק ענייני המצדיק קביעה פוזיטיבית כעתירת האם בסוגיית משמורת/החזקת הקטינים. **בסיסי. הגיוני. אבל למה להמתין לפסק דין...**עתירה זו אינה אלא המשך ישיר של התנהלות האם המבקשת להכביר מחלוקות שלא לצורך תוך סרבול ההליך המשפטי . **ושוב, כבודה איפשרה לה לאורך כל הדרך. חבל.**

16. ברירת המחדל בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות התשכ"ב – 1962 קובעת כי אחריות של הורים כלפי ילדיהם משותפת היא. **יפה!**
הגדרת משמורת אינה מגדירה את אופי ההורות ויש ממש לדידי בטענה הרווחת כי עיסוק בשאלה זו ככלל, מלבה מדון וריב בין הורים ללא תכלית של ממש, מקל וחומר באותם מקרים בהם ממילא ניצבים לפנינו שני הורים המעורבים ונוכחים בחיי ילדיהם הקטינים.
יפה מאוד! (על שינוי המגמה והשיח ר' ,בין היתר, פסק הדין בעמ"ש (ת"א) 13008-02-21

א' ק' נ' מ' ע' ק', עמ"ש (מרכז) 31135-07-20 ד.ש נ' מ.מ.ש, תמ"ש (ראשל"צ) 53472-12-11 ש.א ואח' נ' א.א, תמ"ש (אשדוד) 13620-07-12 ש.ג נ' ג.ג).

17. לא בכדי מצא לנכון מחוקק המשנה להשמיט בתקנות החדשות של בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א- 2020 את המילה "משמורת" שהופיעה בתקנה 258ז לתקנות הישנות תוך שימוש במונח "חלוקת זמני שהות" וזאת כביטוי לשינוי השיח המבכר מימוש האחריות ההורית המשותפת הקבועה בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות חלף מאבק מיותר בשאלה של החזקת קטינים ו"הכתרת" הורה אחד כמשמורן דבר שעלול לא פעם להעביר מסר שגוי של עדיפות או יתרון של הורה אחד על פני אחר.

18. בענייננו, לא די שהתעקשות האם בסוגיה זו של קביעת משמורת נעדרת כל תכלית, ודאי לאחר שנקבע בהסכמת הצדדים כי לצורך קבלת קצבאות הניתנות להורה אחד תחשב האם כהורה המחזיק בקטינים, אלא שנמצא כי מתן הסעד המבוקש אף עלול להנציח את הסכסוך בין הצדדים ולשמר את הנרטיב הפסול אותו ביקשה האם לקבע מראשית ההליך לפיו הורותה עדיפה ומיטיבה על זו של האב. יפה מאוד! די בהקשר זה להזכיר את צבר הבקשות שהאם הגישה במסגרתן עתרה, בין היתר, למנוע לינת הקטינים אצל האב , טענה לחוסר מסוגלות מצידו , לסיכון בטיחותי הקיים בביתו ועוד טענות מטענות שונות כולן נדחו בסופו של יום אך גררו מעורבות ניכרת של גורמי הטיפול ושל בית המשפט לצורך הבטחת והסדרת הקשר של האב עם הקטינים (ר למשל החלטות מיום 9.4.19, 26.6.19, 10.10.19, 27.10.19, 19.6.21 ועוד)

19. מתן הסעד המבוקש של "משמורת" אף יעמוד בניגוד להמלצת העו"ס הגורסת כי על הצדדים להתנהל על פי הסדר של אחריות הורית משותפת, המלצה שלא נסתרה בחקירתה (ר' תסקיר מיום 4.6.19).

20. אין חולק כי האם נושאת בחלק הארי בטיפול בקטינים ואף היה מצופה כי האב ירחיב את זמני השהות חרף מרחק המגורים, ואולם עובדות אלה כשלעצמן לא מהוות נימוק המחייב קביעת משמורת כפי עמדת האם. **יפה מאוד! זאת החשיבה הנכונה.**

כאמור בפסק דינו של כב' השופט שאול שוחט בעמ"ש (מחוזי ת"א) 13008-02-21 א' ק' נגד מ' ע' ק' :

"עם מעבר כובד המשקל של השיח המשפטי לאחריות ההורית ולחלוקת זמני השהות יובהר להורים הנצים, כי ככל שהאחריות ההורית הינה משותפת, אף ההחזקה (המשמורת) היא משותפת, גם אם זמני השהות אינם זהים או שווים.."

21. ואמנם אף קיומו של חוסר שיוויון ניכר בחלוקת זמני השהות בין ההורים ואף שעולה כי הסכסוך מנהל את הצדדים לא פעם, איני מתקשה לקבוע כי האחריות המשותפת לקטינים מתקיימת כאן הלכה ולמעשה שכן עסקינן בשני הורים מיטיבים, מעורבים, אשר דואגים לקטינים ולוקחים חלק פעיל בגידולם בהתאם למציאות שנוצרה לאחר מעבר האם עם הקטינים לקריית גת.

22. לא מצאתי, אפוא, כל נימוק ענייני מטעם האם התומך בטענתה כי טובת הקטינים מחייבת קביעת משמורת אצלה או שיש לקביעה זו השלכה על עניינם של הקטינים ודין עתירתה להידחות. **יפה. רק בפעם הבאה מראש. בהתחלה. לא לאפשר לעורכי דין מיושנים להעצים ללא סיבה ומהות את מאבקי ההורים!**

23. אשר לזמני השהות - בסע' 4 להסכם הגירושין הסכימו הצדדים, כי הסדרי השהות המתקיימים כיום ואשר נקבעו בהחלטות זמניות במסגרת תיק זה יישארו על כנם ויקבלו תוקף של פסק דין וכי הצדדים יפנו לבית המשפט בבקשה משותפת לאשר ההסכמות. הא ותו לו.

24. לפיכך ואף שהדעת נותנת כי ראוי היה שהצדדים יסדירו את המחלוקות המינוריות אליהם הפנה האב בדרך של הסכמה והידברות, הרי שלאור הוראות פסק הדין שניתן בבית דין הרבני ונוכח התנגדותה של האם לכל תוספת או שינוי, לא מצאתי להידרש למתן הכרעות החורגות מגדרי פסק הדין כעתירת האב. ממילא לא הובהר הבסיס המשפטי להתערבות נוספת של בית המשפט בניגוד להוראות פסק הדין.

25. לפיכך מכל המקובץ ותוך ישום הוראות פסק הדין בהתאם להחלטות שניתנו בתיק זה נקבע כדלקמן:

א. הצדדים יתנהלו על פי הסדר של אחריות הורית משותפת לקטינים כאשר לצורך קבלת קצבת הילדים ומענק הלימודים מהמוסד לביטוח לאומי, תחשב האם כהורה המחזיק בקטינים.

ב. זמני השהות של האב עם הקטינים יתקיימו בימי ג' בשבוע בין השעות 18:00 - 20:00, כל סופ"ש שני מיום שישי מהמסגרת החינוכית ובהעדר מסגרת חינוכית מהשעה 10:00 ועד שעתיים לאחר צאת השבת אך לא יאוחר מהשעה 22:30. (החלטות מיום 9.4.19 ומיום 26.6.19, 24.11.19).

ג. נטל הנסיעות "יישאר על האב לבדו" (ר' הסכם הגירושין). בעת לקיחה והשבה מבית מגורי האם תהא נקודת המפגש בפתח הבניין (החלטה מיום 27.10.19).

ד. זמני השהות בחגים ומועדים יתקיימו בהתאם למפורט בהודעת האב מיום 8.12.19 ס' 2א' – 2ד' .
זמני השהות בחגים יתקיימו לסירוגין ובמהופך אצל הורה אחר ביחס לחלוקה שנתית. במקרה של התנגשות בין ימי החול וסוף השבוע לבין החגים ינהגו הצדדים בהתאם להסדרי השהייה שנקבעו ביחס לחגים. סדר סופי השבוע לא ישתנה.
הסדרי שהייה בערב החג יהיו מהשעה 11:00 ועד למוצאי החג כאשר שעות ההחזרה במוצאי החג יהיו בהתאם לשעות ההחזרה במוצאי שבת. (ר' החלטה מיום 4.1.20).

ה. בהעדר הסכמה אחרת בכתב לגבי חופשת הקיץ (החופש הגדול) ישהו הקטינים אצל האב שבוע רצוף בחודש יולי ושבוע רצוף בחודש אוגוסט.
במקביל תהא האם רשאית לשהות עם הקטינים שבוע רצוף בחודש יולי ושבוע רצוף בחודש אוגוסט מבלי שיתקיימו מפגשים בין האב לקטינים.
הצדדים יסדירו בהסכמה עד 1.6 כל שנה את השבועות בהם ישהו הקטינים עם האב/ האם בהתאם לאמור בסעיף זה. (ר' הודעות הצדדים מיום 18.8.22 ומיום 22.8.22)

26. מעבר לאמור וכל סוגיה נוספת אשר לא הוסדרה בהחלטות זמניות בתיק זה או בהסכמת הצדדים ואשר תהא במחלוקת יסדירו הצדדים בהידברות ובהעדר הסכמה יפנו לתיאום הורי במקום מגורי האם . בעלות התיאום ההורי ישאו הצדדים בחלקים שווים.

27. כמו כן ובנסיבות שלפני אני מוצאת להורות על מתן סמכויות לעו"ס סדרי דין על פי סעיפים 19 ו – 68 בהתאם לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב – 1962 לסייע בידי הצדדים ביישום הוראות ההסדר ובפתרון מחלוקות ככל שתתגלענה והכל בהתאם לטובת הקטינים.

תוקף ההסמכה למשך 3 חודשים מהיום.

<u>מזונות קטינים ומדורם – 18-11-18845</u>

28. **בכתב התביעה** העמידה האם את הוצאות הקטין י.מ כולל מדור, אחזקת מדור וחינוך על סך 3,755 ₪ ואת הוצאות הקטין ר.ז. על סך 4,180 ₪. ושוב, עורכי דין רבים של אמהות מבקשים סכומים מפורזים, ללא ענישה. חבל.

בתצהיר עדות ראשית הועמדו צרכי הקטין י.מ על סך 3,795 ₪ כדלקמן: מדור (חלק יחסי) 500 ₪, הוצאות החזקת מדור (חלק יחסי) 300 ₪, כלכלה 1,200 ₪, ביגוד והנעלה 200 ₪, מחצית מעון+חוגים 1,025 ₪, ספרים/משחקים/צעצועים 150 ₪, ימי הולדת ואירועים 120 ₪, הוצאות רפואיות 100 ₪, תיקון והחלפת ציוד 100 ₪, נסיעה 100 ₪.

צרכי הקטין ר.ז. הועמדו על סך 3,235 ₪ כדלקמן: מדור (חלק יחסי) 500 ₪, הוצאות החזקת מדור (חלק יחסי) 300 ₪, כלכלה 1,200 ₪, ביגוד והנעלה 200 ₪, מחצית מעון+חוגים 495 ₪, ספרים/משחקים/צעצועים 120 ₪, ימי הולדת ואירועים 120 ₪, הוצאות רפואיות 100 ₪, תיקון והחלפת ציוד 100 ₪, נסיעה 100 ₪.

29. בהחלטה מיום 14.1.19 האב חויב בתשלום דמי מזונות זמניים עבור הקטינים בסך 2,800 ₪ לחודש החל מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך (6.9.18). בנוסף, האב חויב בתשלום מחצית עלות גנים ומחצית הוצאות רפואיות חריגות. עוד נקבע בהחלטה כי האב לא יחויב בשלב זה במדורם של הקטינים נוכח מגוריהם עם האם בבית הוריה וכי בית המשפט יידרש לחיוב זה ככל והאם תעבור להתגורר עמם במדור עצמאי.

<u>תמצית טענות הצדדים</u>

30. <u>לטענת האם</u>, הקטינים נמצאים בהחזקתה הבלעדית והמלאה, זמני השהות עם האב מצומצמים, היא מתגוררת עם הקטינים בבית הוריה בשל חוסר יכולת לשכור דירה.
הקטין י.מ הינו בעל בעיות התפתחות שונות (עיכוב התפתחותי, עיכוב שפתי, בעיות רגשיות, בעיות ביצירת קשר, בעיות אכילה), זקוק לטיפול והשגחה מיוחדים.
שכרה הממוצע עומד על כ- 6,900 ₪ נטו לחודש בלבד (לא זכאית עוד לתוספת עבור מעונות), הכנסתה לא מספיקה להוצאות הקטינים, לא נותר לה דבר למחייתה, נאלצת לחסות תחת הוריה.

שכרו הממוצע של האב כפול משכרה ועומד על סך 13,492 ₪ לחודש, צבר זכויות סוציאליות ופנסיוניות בשווי מאות שקלים, זכאי להסעות ממקום העבודה, ארוחות והוצאות רכב.
עוד נטען כי לצורך פסיקת מזונות הקטינים יש לקחת בחשבון את החסכונות שעמדו לזכות האב - סך 290,000 ₪ שהעביר לאחיו ביום 24.8.15 והכולל כספי מתנות חתונה, סך 28,200 ₪ שהעביר כחודש לאחר נישואי הצדדים מחשבונו בבנק הפועלים לחשבון שפתח בבנק יהב, סך 150,000 ₪ שחסך ממשכורותיו בתקופת החיים המשותפים, סך 30,840 ₪ יתרה שהיתה בחשבונו במועד הקרע (23.9.18), סך 218,000 ₪ שקיבל לחשבונו עם ביטול רכישת הדירה בפרויקט "מחיר למשתכן" והכוללים לטענתו שלא הוכחה סך 100,000 ₪ שקיבל מהוריו כהלוואה.
האב ממשיך להחזיק בדירה השכורה למראית עין, עם סיום ההליכים יעבור להתגורר בבית הוריו, לא תהיינה לו הוצאות מגורים או מחיה.
האב לא צירף תדפיסי חשבון בנק, כרטיסי אשראי, אסמכתאות להכנסותיו והוצאותיו, לא הציג הכנסתו הפנויה, טענותיו נותרו בעלמא.
האב לא הפריך את ההוצאות הנטענות של הקטינים, כך גם לא הפריך את טענותיה בדבר היקף הכנסתו העולה לפחות פי שלושה על הכנסתה.
נוכח הפרשי השכר המשמעותיים, הפער במצבם הכלכלי של הצדדים, זמני השהות המצומצמים וגילם של הקטינים, כאשר ביחס לקטין רזיאל קיימת חובת תשלום מזונות אבסולוטית, יש מקום להחיל את מלוא חובת המזונות בגין שני הקטינים – על האב.
בסיכום- האם עותרת לחיוב האב במזונות כל אחד מהקטינים בסך 3,000 ₪, בנוסף ב- 40% הוצאות מדור רעיוני ואחזקתו וכן בהוצאות חינוך ובריאות חריגות.

31. <u>לטענת האב</u>, הנסיבות השתנו משמעותית מאז ניתנה ההחלטה למזונות זמניים, הכנסתה של האם עלתה, הקטינים גדלו, ההוצאות בגינם פחתו משמעותית.
הכנסתו עומדת על סך כ- 11,100 ₪ לחודש, "ניכויים אישיים" אינם בשליטתו, יש לקחת בחשבון את הוצאותיו בגין הסעות הקטינים הלוך וחזור מ*** ל*** המהוות נטל כלכלי כבד בו נושא האב לבדו, כן יש לקחת בחשבון את דמי השכירות שמשלם בגין מגוריו, הוצאות מדורו (250 ₪ חשמל, 150 ₪ גז) וכלכלתו, לאחר ניכוי הוצאותיו הכנסתו הפנויה עומדת על סך כ- 7,000 ₪.
הכנסתה של האם עומדת על פי עדותה על סך 8,000 ₪ נטו לחודש, גם היא אוכלת במקום עבודתה וזכאית להשתתפות בנסיעות, בנוסף מקבלת קצבת ילדים מהמל"ל בסך כ- 350 ₪ לחודש ומזונות בסך 2,800 ₪ לחודש, סה"כ הכנסותיה מסתכמות בסך 11,150 ₪ לחודש.

האם מתגוררת אצל הוריה, יש לדחות הטענה כאילו משלמת כספים בגין מגוריה אלה, הבהירה כי הוריה מחזירים לה מחצית העלויות שמשלמת למים וחשמל במזומן, רוב התקופה התגוררו בבית גם אחות האם ובתה, האם לא צריכה לשאת בהוצאותיהן.

האב מודע לחובתו לשאת במחצית שכר הלימוד של הקטינים, זאת בקיזוז מלוא ההנחות שמגיעות לאם וסכומים שמקבלת ממקום עבודתה בגין רכיב זה. מרבית ארוחותיהם של הקטינים מסופקות להם במסגרת החינוכית.

עד היום לא נקבע בכל דרך כי הקטין י.מ סובל מבעיות התפתחות. האב נתן הסכמתו עוד בחודש 01/19 לעריכת אבחון התפתחותי, האם גם לא פנתה למל"ל להכיר בנכות כלשהי של הקטין ולא בכדי. הקטין הוא ילד נורמלי שעבר משברים, חל שיפור משמעותי בהתנהגותו, כאשר שוהה עם האב אוכל כמו שצריך ומשחק עם ילדים אחרים.

הצדדים חתמו יחדיו על הסכם ביטול רכישת הדירה ב"מחיר למשתכן", הכספים שהוחזרו לאחר קיזוז ההחזר להוריו חולקו בהסכמה בין הצדדים בחלקים שווים, גם האם קיבלה סך 118,000 ₪. סכום זה אמור לשמש עבורו כהון ראשוני לרכישת דירה למגוריו.

האב דוחה את גובה צרכי הקטינים הנטענים שהנם מופרזים ומוגזמים, האם יכולה וצריכה לקחת חלק מלא בכלכלת הקטינים וסיפוק צרכיהם.

הקטין י.מ מעל גיל 6, החובה האבסולוטית בגין הקטין ר.ז. שגילו מתחת ל- 6 חלה על צרכיו ההכרחיים בלבד. יש להעמיד את צרכי הקטינים כולל מדור והחזקתו על סך כולל של 3,600 ₪ לחודש, נוכח יחס הכנסותיהם הפנויות יש להורות כי יישאו בהן בחלקים שווים, על האב לשאת לכל היותר בסך 1,800 ₪ (900 ₪ לחודש עבור כל קטין) ובצירוף מחצית הוצאות חינוך ורפואה חריגות.

<u>דיון והכרעה</u>

32. הדין החל על הצדדים הוא הדין העברי; קרי – חבותו של האב עד לגיל 6 היא אבסולוטית ומגיל 6 ואילך החבות היא מדין צדקה ועליה להביא בחשבון את זמני השהות עם ההורים, את יכולותיהם הכלכליות של ההורים, ואת צרכי הקטין [השוו: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים; 19.7.17)].

על בית המשפט לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב בפניו, על מנת להבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר וכאשר בית המשפט משווה אל מול עיניו את עיקרון העל של טובת הילד.

כן נקבע לא פעם, כי חישוב מזונות – גם מדין צדקה – איננו בבחינת תחשיב חשבוני גרידא, שאיננו יכול להביא בחשבון נתונים שאינם ברי כימות כספי מדוייק (בהקשר זה השוו, בין היתר: בע"מ 817/18 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים ; 31.1.18) ; עמ"ש 14612-10-16 (ת"א) פ' ב' נ' ע' פ' (מצוי במאגרים המשפטיים ; 20.12.17) ; עמ"ש (חיפה) 17309-05-17 ג.ט נ' א.ק (מצוי במאגרים המשפטיים ; 15.6.18) ; עמ"ש (מרכז) 11623-07-17 ד.ש נ' מ.ש (מצוי במאגרים המשפטיים ; 24.6.18)].

<u>הכנסות הצדדים</u>

33. **<u>הכנסת האם</u>** - בהתאם לתלושי השכר לחודי 12/18 – 11/19 כפי שצורפו לתצהיר האם, שכרה החודשי הממוצע עומד על סך כ- 7,700 ₪ לאחר ניכוי חובה. בעדותה מסרה כי שכרה נכון לחודש 11/21 עומד על סך של 8000 ₪ (עמ' 50 ש' 1), אם כי נטען שיש להפחית החזר תשלום בגין מעונות שאינו משתלם עוד לידיה (פרוטוקול מיום 8.11.21 עמ' 37 ש' 25 – 26), לא צורפה אסמכתה לתמיכה בטענה זו.
לפיכך ואף הביאי בחשבון קצבת הילדים המשתלמת לידי האם מאת המלל מצאתי להעמיד היקף הכנסתה על סך של 8000 ₪ נטו לחודש.

<u>הכנסת האב</u> - בהתאם לתלושי השכר לחודי 01/19 – 12/19 שצירף האב לתצהיר עדותו הראשית עומד שכרו הממוצע על סך 13,500 ₪ לחודש, לאחר ניכוי חובה.

בהעדר הוכחה כנדרש לא מצאתי לקבוע ממצאי עובדה בקשר להכנסות נוספות הנזקפות למי מהצדדים מכל מקור שהוא.

<u>יחס הכנסות הפנויות</u>

34. בהעדר פירוט כדבעי בדבר הוצאותיהם האישיות של הצדדים וממילא בהעדר הוכחה, אתייחס להכנסתו הפנויה של כל אחד מהצדדים לאחר ניכוי חלקו במדור ואחזקתו. כמו כן האב נושא גם בהוצאות דלק עודפות שאמנם לא אמד כדבעי, אם כי יש להביא רכיב זה בחשבון בשים לב לתדירות הנסיעות לצורך קיום זמני השהות.

35. אין חולק כי האם מתגוררת בבית הוריה המונה ארבעה חדרים (עמ' 35 ש' 1 – 2) והיא אינה משלמת שכר דירה. כך גם אין חולק כי בבית הוריה התגוררה גם אחותה יחד עם בתה (עמ'

ש' 3 - 4). כאשר נשאלה "כמה זמן אחותך גרה שם?" ענתה האם: "לא יודעת להגיד. לא זוכרת. ☺ " (ש' 5 – 6).

לטענתה היא משתתפת בהוצאות הכלכלה בבית הוריה בסכומים הנעים בין 2,000 – 2,500 ₪ לחודש (עמ' 50 ש' 11 - 18), עוד לטענתה משלמת עבור כלל הוצאות חשמל, מים וארנונה ומקבלת מהוריה החזר עבור חלקם היחסי במזומן (ש' 24, עמ' 51 ש' 16 – 20).

האם לא ידעה לומר מהו חלקם של הקטינים בהוצאות המדור ("לא זוכרת לעשות חישובים כעת", עמ' 50 ש' 26), כך גם לא את גובה ההחזר שהוריה מחזירים לה ("אין לי מושג. לא זוכרת כמה. חציז", עמ' 51 ש' 26). צירפה לתצהירה צבר קבלות בתפזורת מהן מס' קבלות על שמה עבור תשלום בגין מים על סך 207.60 ₪, 223.77 ₪, 308.13 ₪ תשלום לעירייה על סך 556 ₪ וקבלה על סך 506.7 ₪, וכן אישורי תשלום לחברת חשמל על סך 569.78 ₪, 80.24 ₪, 631.53 ₪, 659.54 ₪, 92.95 ₪, 514.11 ₪ בהם לא צוין שם המשלם, אך צוין כי שולמו כולם מאותו כרטיס אשראי המסתיים בספרות 8750 ללא שניתן לשייך הכרטיס לאם.

טענת האם אפוא להשתתפות חודשית באחזקת המדור בשיעור של 2000- 2500 ₪ לא הוכחה כל עיקר. גם אם אצא מנקודת הנחה כי חלקן של החשבונות הנ"ל אכן שולמו על ידי האם, הרי שאין כל דרך לדעת היקף הסכום הכולל שעה שנטען על ידה כי הוריה משיבים לה חלק מהסכומים במזומן אם כי האם לא ידעה לומר מהו החישוב לפיו נהגו. לכך יש להוסיף כי בבית ההורים התגוררה גם אחות האם ובתה ולא ידוע האם היא השתתפה בהוצאות המדור והחזקתו, אם לאו. האם לא התייחסה לכך בעדותה. כך גם לא צירפה אסמכתאות המוכיחות טענותיה, אף לא תצהיר מטעם הוריה.

בהעדר הוכחה כנדרש אך בשים לב לקיומה של ראשית ראיה בדבר מימון תשלום כלשהו בגין הוצאות אחזקת המדור השוטפות וכאשר אין חובה על הסבים לממן צרכים אלה בעבור הקטינים אני מעמידה את השתתפות האם בחלקם של הקטינים בהוצאות אחזקת המדור על דרך האומדנה בסך של 500 ₪ (250 ₪ כל קטין).

לטענת האם, ברצונה לעבור למדור עצמאי, ואולם אין חולק כי טרם נעשה הדבר ומזה כ- 4 שנים מתגוררת עם הוריה. כך ואחרת לא הוצגו כל ראיות מהם ניתן ללמוד על היקף הוצאה רעיונית עתידית .

הכנסתה הפנויה אם כך לאחר הפחתת תשלומי אחזקת מדור הינה 7,500 ₪.

36. האב העיד כי משלם סך 1,850 ₪ עבור שכר דירה (עמ' 55 ש' 18 – 20). בנוסף, על פי עדותו נושא בהוצאות החזקת מדור, כלכלה, נסיעות, ביגוד "ודברים נוספים" לקטינים (ש' 18, עמ' 56 ש' 1). בתצהירו פירט כי בנוסף לדמי המדור משלם סך כ- 250 ₪ לחודש להוצאות חשמל וסך כ- 150 ₪ לחודש הוצאות גז. לא צורפה כל אסמכתה לתמיכה בהוצאות הנטענות .

האב העיד כי שכרו מנותב להוצאותיו (עמ' 55 ש' 18), ברם ועל אף המפורט בתצהיר, לא ידע לומר מהם הסכומים אותם מוציא לטובת החזקת המדור ("על הוצאות שוטפות של החזקת הדירה אני לא זוכר כמה אני משלם", ש' 19 – 20), כך גם לא ידע מהם הסכומים שמוציא לטובת כלכלה ("לא יודע. לא בודק את זה", ש' 22).

האב העיד כי מתנהל באמצעות כספים במזומן ("כשאני צריך משהו אני קונה במזומן. יש לי אשראי אבל משלם כמה שפחות באשראי.", ש' 22 – 23), כאשר מדי חודש מושך סך העולה על 6,000 ₪ המשמש אותו להוצאותיו לרבות נסיעות, ביגוד לקטינים "ודברים נוספים" (עמ' 56 ש' 1). כאשר נשאל: "כמה מוציא על ביגוד לילדים?" השיב: "אני לא יודע", כך גם כאשר נשאל: "כמה אתה מוציא על אוכל בחודש?" השיב: "זה משתנה. כשאני צריך משהו אני הולך וקונה." (ש' 2 – 5).

האב העיד כי זכאי לארוחת צהריים במקום עבודתו (ש' 12 – 13) וכי משולמות לו הוצאות רכב (ש' 16 – 17).

האם אינה חולקת על מגורי האב בדירה שכורה אם כי לדידה הדבר נעשה אך בצל ההליך. יש לזקוף לחובתו של האב כי לא טרח לצרף ולו ראשית ראיה לתמיכה ביחס לתשלום הוצאות המדור. אף הוצאות הנסיעה לא הוכחו כנדרש אם כי אין חולק שנטל הנסיעה מונח לפתחו של האב. לפיכך ועל דרך אומדנא אמצא להעמיד היקף ההוצאה החודשית לרבות מדור על סך 2,300 ₪.

משכך, הכנסתו הפנויה של האב עומדת על סך 11,200 ₪ לחודש.

37. יחס הכנסות הצדדים הינו 40% האם – 60% האב (בעיגול).

<u>זמני שהות</u>

38. זמני השהות בין האב והקטינים מתקיימים , כאמור, אחת לשבוע בימי ג' אחר הצהריים למשך שעתיים וכל סוף שבוע שני מתום המסגרות החינוכיות ביום שישי ועד למוצאי שבת. חלוקת זמני שהות על בסיס מפתח שוויני בחגים ומועדים.
יחס זמני השהות הינו – 85% לאם – 15% לאב. (בעיגול)

<u>צרכי הקטינים</u>

39. צרכי הקטינים פורטו לעיל (ר' סע' 28).
האם צירפה לתצהירה קבלות בגין רכישות מזון וטואלטיקה, כך גם צירפה קבלות בגין תשלומים למסגרות החינוכיות של הקטינים.

40. לטענת האם הקטין י.מ בעל צרכים מיוחדים ובעיות התפתחות שונות, הופנה לאבחון התפתחותי, זקוק לטיפול והשגחה מיוחדת, מצוי בטיפול דיאטנית ילדים ואף הומלץ על ייעוץ פסיכולוגי. האם צירפה אישורים בדבר טיפול אצל דיאטנית ילדים (הממליצה על תפריט), סיכום טיפול בפיזיותרפיה (הממליץ על המשך מעקב בטיפת חלב), שאלון הורים המיועד למכון להתפתחות הילד (כפי שמילאה האם) ומספר קבלות בגין תשלומים ששולמו לקופת החולים "כללית" (לרבות ובעיקר תשלומים חודשיים קבועים).
האב טען כי מדובר בהצהרה טקטית בלבד, הקטין "ילד רגיל ונורמלי שעבר משברים", האם ניתקה אותו מאביו ומסביבתו המוכרת, החליטה להשאירו במעון עם ילדים קטנים ממנו, כיום הוא חזר לעצמו וחל שיפור משמעותי בהתנהגותו, אין בגינו צרכים מיוחדים כלשהם.
במסגרת הסכם הגירושין עליו חתמו הצדדים בבית הדין הרבני, סע' 6 להסכם, צוין כי הקטין י.מ אובחן על ידי פסיכולוג התפתחותי כבעל בעיות התפתחות וכי הוא ימשיך להתשלב במסגרת חינוכית מיוחדת שתתאים לצרכיו.

41. כך ואחרת, האם לא טענה וממילא לא הוכיחה כי צרכיו המיוחדים לכאורה של הקטין כרוכים בהוצאות נוספות והדבר אף לא בא לידי ביטוי בצרכי הקטין כפי שאלה פורטו בהרחבה בתצהיר האם.
האם העידה כי נכון לשנת 2021 (מועד דיון ההוכחות) הקטין מתחנך בגן שפה רב גילאי המיועד לילדים מגיל 3 עד גיל 6, במסגרתו מקבל טיפול ריפוי ועיסוק וטיפול באומנות, כמו כן בגן יש מטפל "שמטפל בילדים עם בעיות התפתחויות" (עמ' 35 ש' 11 – 13).
האם לא טענה בדבר תוצאות האבחון שנערך לקטין על אף שנטען כי נערך עוד בחודש 10/19 (ראה סע' 21 לתצהיר האם), כך גם לא נטען במסגרת הסיכומים בחודש 10/22 וסיכומי

התשובה בחודש 02/23 כי קיים צורך בהמשך קיומם של הטיפולים אותם קיבל הקטין בעת ששהה בגן.

האם העידה כי לא פנתה למוסד לביטוח לאומי לקבלת קצבה עבור הקטין ("אני לא פניתי למל"ל." עמ' 35 ש' 19). כאשר נשאלה בנושא, ענתה: "למה אני צריכה לקבל את זה?" (ש' 16).

42. לטענת האב יש לדחות את טענותיה של האם בדבר גובה צרכי הקטינים הנטענים. הקטינים גדלו, הם לא זקוקים עוד לטיטולים ולמזון תינוקות, הוצאותיהם פחתו משמעותית.

43. ודוק, האם לא הוכיחה מלוא צרכי הקטינים הנטענים כדבעי, אף לא את הטענה כי לקטין י.מ צרכים מיוחדים. כך גם האם כללה בפירוט צרכי הקטינים רכיב מדור רעיוני (500 ₪) ורכיב הוצאות החזקת המדור (300 ₪) וכן רכיבים שממילא משולמים על ידי שני הצדדים (מעון וחוגים).

מנגד יש להביא בחשבון כי הפער בזמני השהות שבין ההורים (לטובת האם), מקבל גם ביטוי, אשר איננו ניתן בהכרח לכימות כספי.

44. הפסיקה העמידה חזקה ולפיה צרכיו המינימליים של קטין החי בשני בתים מרכזיים אינם פחותים מסכום של 2,250 ₪, בכפוף להלכת ורד ולהוצאה השולית הפוחתת בעבור מספר קטינים. ר' עמ"ש (מרכז) 51056-09-20 **מ.א. נ' י.מ.** (פורסם בנבו, 23.3.21). **זה כמובן לא נכון.** זה נכון למחוז מרכז, אך לא נכון לשאר המחוזות! ראו לנושא זה בעמ"ש 59345-11-22 בו קבע בית המשפט המחוזי חיפה – בהרכב השופטים סארי ג'יוסי [אב"ד], עפרה אטיאס ומאזן דאוד –, **שהסכום 2,250 שקבע מחוזי מרכז אינו מתאים למחוז חיפה!**

צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נמוכים מצרכיו של קטין המחלק שהייתו בשני בתים. ר' עמ"ש (מרכז) 5121-05-20 **י.ג נ' נ.ג** (פורסם בנבו, 26.1020).

עוד נקבע כי אין עוד מקום לצמצם את צרכי הקטינים לצרכים הכרחיים בלבד בשיעור של כ- 1,400 ₪, אלא יש לספק את מלוא צרכיהם בסכומים הנעים בין 1,600 – 1,900 ₪ לחודש כסכום מינימלי שאינו נדרש לראיה. ר' עמ"ש 1971-12-16 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו, 2019); עמ"ש 32172-11-17 **ע.ש נ' נ.ש** (פורסם בנבו, 2019).

45. במקרה שלפני, לאחר עיון בכתבי הטענות ובאסמכתאות שצורפו, בשים לב לרמת חיים אותה ניהלה המשפחה ערב הפירוד ולהכנסות הצדדים ולאחר שהפחתתי מסכום המזונות המבוקש את הסכומים הנטענים בגין מדור והחזקתו ואלה המשולמים ממילא על ידי שני

ההורים, אני סבורה שנכון להעמיד את צרכיו של כל אחד מהקטינים ללא מדור, חינוך ורפואה, על סך 1,800 ₪ לחודש.

<u>כיצד יחולק נטל הנשיאה בצרכי הקטינים מכאן ואילך</u>

46. כאמור לעיל, גם בראי הדין הנוהג היום אין להידרש בהכרח לחישובים מתמטיים או לנוסחאות, אלא לבחון כל מקרה לגופו ובזהירות הנדרשת, על מנת שלא יצאו הקטינים בחסר, לרבות זהות ההורה עליו עיקר הנטל בגידול.

47. ואמנם, סבורני כי תחשיב מתמטי דווקני עלול במקרה זה שלא לשקף נכוחה את המצב העובדתי בו הנטל הארי של גידול הקטינים מונח על כתפי האם, על התשומות הנגזרות מכך שאינן ניתנות לכימות כספי .

48. לפיכך ביחס לנקודת הזמן הנוכחית, ובשים לב לגילו של הקטין ר.ז. פחות מ 6 שנים כאשר החבות במזונותיו הבסיסיים וההכרחיים מוטלת באופן אבסולוטי על האב, מצאתי להורות על חיוב האב בגין צרכיו ההכרחיים של הקטין בסך של 1,600 ₪ לחודש.

עבור הקטין י.מ (שגילו מעל 6 שנים) מצאתי להעמיד חיובו של האב על סך של 1300 ₪ לחודש.

חיוב זה יהא נכון גם ביחס לקטין ר.ז עם הגיעו לגיל 6 שנים.

49. בסוגיית המדור - בהינתן כי האם מתגוררת עם הקטינים בבית הוריה ומשלא הוצגה כל ראיה ממנה ניתן ללמוד על היקף הוצאה רעיונית עתידית, אין בידי להידרש לחיוב האב ברכיב זה.

50. מכל המקובץ אני מורה כדלקמן:

א. אני מחייבת את האב בתשלום מזונות עבור הקטין י.מ בסך 1,300 ₪ לחודש.

ב. אני מחייבת את האב בתשלום מזונות עבור הקטין ר.ז. בסך 1,600 ₪ לחודש עד הגיעו לגיל 6 שנים ובסך 1,300 ₪ מגיל 6 שנים ואילך.

ג. דמי המזונות ישולמו עד 5 בכל חודש, עבור מזונות החודש השוטף ישירות לחשבון הבנק של האם שפרטיו ימסרו לאב על ידי האם.

ד. תוקף החיוב מחודש 04/23 ועד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 שנים או סיום תיכון
לפי המאוחר. עד מועד זה, תחול ההחלטה למזונות זמניים מיום 14.1.19.
בשל חלוף הזמן והשינויים שחלו בגילם של הקטינים וצרכיהם, לא מצאתי לערוך חישובים לתקופה הקודמת למתן פסק הדין, כל שכן כאשר אין מדובר בהפרש גדול.

ה. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע ביום מתן פסק דין זה ויעודכנו כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין תקופת עדכון אחת לרעותה.

ו. עם הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 או סיום בי"ס תיכון, על פי המאוחר, ישלם האב שליש מסכום המזונות המשולם בגינו וזאת עד סיום שירות חובה בצה"ל או שירות לאומי, לפי העניין.

ז. הצדדים יישאו בהוצאות חינוך ורפואה חריגות של הקטינים בהתאם לפערי השכר ביניהם באופן שהאב יישא ב- 60% מההוצאות והאם ב- 40% **האם זה הגיוני כלכלית? כמובן שלא, החישוב צריך להיות לאחר תשלום המזונות של האב, אך עדיין לא נמצא העורך דין שיסביר זאת לשופטים!!** כדלקמן:
שכר לימוד בי"ס, צהרון (עד סיום כיתה ד'), ציוד לבית ספר בתחילת שנה, ועד כיתה, וכל הוצאה חינוכית אחרת במוסד החינוכי. קייטנות קיץ עד שני מחזורים, חוג אחד לכל קטין, שיעורים פרטיים על פי מפתח של שיעור אחד בשבוע בהצגת המלצת גורם חינוכי ובקיזוז כל הנחה ו/או הטבה לה זכאי מי מהצדדים.
בהינתן היקף החיוב המפורט ברכיב זה הקיזוז יכלול גם את מענק החינוך אשר מתקבל בתחילת כל שנה ממל"ל, ככל שיתקבל, וזאת תוך 14 ימים ממועד הצגת קבלות/חשבוניות בגין התשלום.

הוצאות רפואיות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים, לרבות טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטיים, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת וזאת תוך 14 ימים ממועד הצגת קבלות

בגין התשלום. ככל שתתעורר מחלוקת לעניין נחיצות ההוצאה, יפנו הצדדים לרופא המשפחה או לרופא מומחה לפי העניין, ויפעלו לפי המלצתו.

ח. קצבת הילדים מאת המל"ל בגין הקטינים תשולם לידי האם.

<u>סיכום אופרטיבי</u>:

51. בתובענה למשמורת וזמני שהות קבעתי אחריות הורית משותפת של הצדדים לילדיהם ועיגנתי את זמני השהות המתקיימים. נתנו סמכויות לעו"ס כמפורט בס' 27.

בתביעת המזונות אני מורה כמפורט בס' 50 לעיל.

52. בשאלת ההוצאות-
נוכח תוצאת כל אחד מההליכים לא מצאתי להורות על חיוב מי מהצדדים בהוצאות לטובת הצד האחר.
שקלתי להורות על חיוב מי מהצדדים בהוצאות לטובת אוצר המדינה בשל הארכת ההליכים שלא לצורך ונוכח תשומות מנהל ושיפוט עודפות אשר נדרשו על רקע התנהלותם ואולם לפנים משורת הדין ומתוך תקווה כי במתן פסק הדין יהא כדי להביא את המחלוקות שבין הצדדים לסיומן לא אעשה כן.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.
פסק הדין ייסרק בתיק הקשור.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ג, 20 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

אפרת שהם- דליות, שופטת